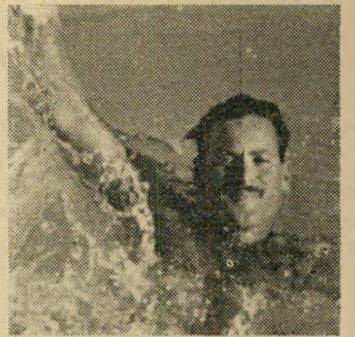

אתונה: נסיעה מיותרת

בעוד שבועיים תחזיק אתונה התחרות השלישית בשחיה וכדורמים בין יון וישראל. שתי ההתמודדויות הראשונות — ב-1937 וכעבור 10 שנים, ב-1947 — נסתיימו בהפסדינו, ולפי מצב הדברים הנוכחי תהיה ידנו גם הפעם על התחילת.

דן קופריבצקי
מה יצא מזה?

אין זה חלילה, הלקאה עצמית, אלא ציון עובדה פשוטה וברורה לכל. כלים יש הכרח בנסיעה ליוון?

כוכות ובגנות

אמת, אין להקל ראש בערכו של תחרות בינלאומית, ויש לזכור כי לעתים לא הנצחון קובע, אלא עצם ההופעה וההתמודדות. מסיבה זו חייבים אנו לכאורה, לעודד נסיעות לחו"ל. אולם זהו אך צד אחד של המטבע. ספורט המים לא הצדיק השנה את הצורך החיוני להתמודדות בינלאומית. האחרון הרב שחל בפתיחת העונה והתחרויות הספורט שניערכו עד כה היו בערכי השחיינים, אשר עודם רחוקים מרגע זה מצורתם המשובחת. ויש לזכור, כי שבועיים בלבד מבדילים עתה בינו לבין הופעת הבכורה באתונה,

המזווים הלדו...

משלחת השחיה שלנו עמדה לצאת ליוון, כשבשורותיה 10 שחיינים, 10 שחקני כדורמים ו-3 מלואים. ס"ה — 23 איש. נודע לנו, כי באין יכולת לשנות את מספר הנוסעים, הוחלט לצרף שני מלואים נוספים — על חשבון שנים מהספורטאים. צעד אבסורדי זה יש לגנות בכל תוקף, אולם נוסף לכך יורשה לנו לשאול: שאלה קטנה: הנוסעת המשלחת הו לאתונה כדי להתמודד בשחיה, או אולי — לראות את האקרופוליס?

ובפרק זמן קצר זה אין כל אפשרות לתקן את אשר הונח במשך השנה כרו לה. אף זה ציון עובדה שאין לערער עליה.

גדול הוא יצר הנסיעה

בשעה שהועלתה לראשונה לפני שבועות מספר, אפשרות המסע ליוון, שררה "תרדמה" מוחלטת בענף השחיה. אבל יצר הנסיעה היה גדול, והשחיינים עשו כמיטב יכולתם כדי לעורר את תשומת הלב הראויה ולזכות ב"כרטיס" לאתונה. והגיעו הדברים עד לידו כן, שבפעם הראשונה בדברי ימי ספורט המים ניתנה אפשרות גם לשחייני "הפועל" לטול חבל במשלחת ליוון. אחר שורת תחרויות מבחן שנערכו ביננו מת המחלקה לתרבות הגוף, היה זה צעד בעתו, כי שלשה משחייני "הפועל" עמדו במבחן, והצדיקו את צירופם לנבחרת הישראלית. היש צורך לומר, כי אלמלא תחרויות המבחן היתה יוצאת הנבחרת גם בלעדית? לא. אולם אפי שר ללמוד מכאן הרבה על ה"סדרים" המזורים ששררו עד כה במערכת הספורט הישראלית.

הצי נחמה

ברגע זה כבר אין אפשרות לדחות את המסע ליוון, כי פשוט לא יהיה זה הוגן כלפי המארחים. במלים אחרות: אנו מוכרחים לנסוע. את שר-אוצר נוכל לנחם רק בעובדה כי לא יהיה צורך הפעם בדחויים, משום שיהיה זה מסע גומלין, שהו צאותיו על חשבון היוונים.

אך במה נתנחם אנו? במקרה שני יגיע נצחון או שני יים במימי אתונה, מתוך שבע ההתמודדויות שתערכנה שם בהתאם לתכנית האולימפית (ששה משחים ו-3 שחק כדורמים).

מהם סיכויינו הממשיים?

כוחם הנוכחי של שחייני יון אינו ידוע, ומשום כך נאלץ להסתמך על השגיהם מלפני שלוש שנים. בהתאם לכך, אין לנו כמעט כל סיכויים במשך חי 400, 400, 200x4, 1500 מטר חתירה. במשחה 100 מטר גב, ישנה תקווה קלושה ואילו ב-200 מטר חזה — המשחה בו ניצחנו תמיד — ישנם סיכויים רבים לזכות גם הפעם. זהו כנראה גם המצב בכדורמים, שבו היתה עד כה ידנו על העליונה. כמובן, מדברים אלה נשארים בגדר העשרות בלבד, והפתעות אינן מן הנמנע.

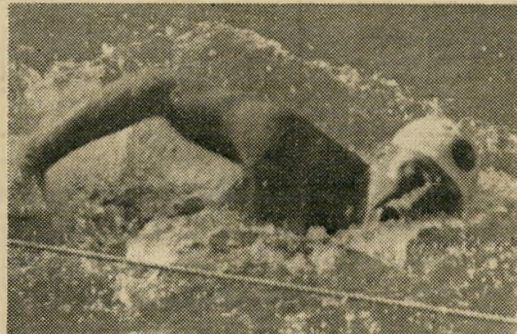
ב-1937, בבתי גלים, ניצחנו בסיכום הנקודות הכללי בשיעור 35:40. ב-1947, באותה בריכה, השיגו היוונים יתרון של 26:50. כיצד תסתיימה התחרות השנתית? — זוהי שאלה סתומה. נקווה רק, שלא נצא גרוועים מאשר בשתי הפגישות הקודמות.

שו"ץ: מבחן שני

בשעה ששורות אלו תראינה אור, תתארח קבוצת "מכבי" תל-אביב בלונדון צרן שבהלוטיה — כשמאחריה חודש של משחקים קשים ומייגעים ביוגוסלביה.

כיום, עם תום פעולותיה בארץ טיט, כבר ניתן לראות את פני הדברים ממרחק מסוים המאפשר גם לסכמם מבחינה כללית ומקפת יותר, אלא שלפי ני כן, לשם הכהרת הסיכום, יהיה עלינו לפרוע "חוב" קטן לקוראנו ולהביא כאן את טבלת המשחקים בשלמותה. הריחי לפניכם:

- בבלגרד: מכבי — פרטיזן 0:2
- בבלגרד: מכבי — נשה-קרילה 0:1
- בנוביסד: מכבי — סלוגה 1:1
- בסובוטיצה: ספרטק -- מכבי 1:2
- בשאבאץ: מכבי -- פודריניה 0:0
- באושאק: פרולטר — מכבי 2:3
- בניש: מכבי — נבחרת ניש 2:3
- בסקופיה: מכבי — ורדר 2:2
- בקרובשץ: ארנדילובץ — מכבי 3:4
- בארנדילובץ: ארנדילובץ — מכבי 3:4

אדוף, "הפועל" ראשנין
רחוק מצורה משובחת...

הסיכום המספרי הפשוט אומר: 3 ניצחונות, 3 תיקו, 4 הפסדים; יחס השערים — 15:17. לזכות היוגוסלבים. אבל אין בכוחם של המספרים היבשים הללו לשקף כראוי את המסע המפואר הזה, אשר הביא כבוד גדול לכדורגל הישראלי בכללו, ולאולפת הליגה בעצמה זהו בפרט.

משימה קשה

כשקבוצת "מכבי" ת"א, מחזוקת בשלשה שחקנים אורחים יצאה את הארץ בסוף יוני לשורת משחקים ביוגוסלביה.

סליחה, טעות במספר...

לאחר צפיה ממושכת נתבשרנו ביום ה' שעבר בעתון "מעריב", כי "מכבי" ת"א זכה בשני ניצחונות נוספים ביוגוסלביה.

הידועה הסנסאציונית הזאת עשתה לה כנפיים. היא שודרה פעמים אחדות גם ברדיו והועתקה אף ב"הברוקר" וב"הספורט הלאומי". אבל האמת היתה הפוכה, ולולא בישר "ספורט ישראל" לקוראיו ביום א' שעבר כי שני המשחקים נסתיימו בהפסדיה של הקבוצה הישראלית, אין ספק כי האשליה הנעימה היתה נמשכת עד עצם היום הזה.

עתונאי הספורט שלנו מרבים לשבת בבית-קפה ידוע, המשקיף אל קולנוע "מיגרבי". כנראה שהם סרט המוצג בימים אלה בקולנוע זה השפיע על אחד מהם לרעה.

גוסלביה — חששנו כי לא תעמוד במבחן. סיבות רבות ושונות — כל אחת מהן לחדו וכולן ביחד — יצרו חשש מוצדק זה.

עונה רצופת-מאבקים חריפים, בת 26 משחקי ליגה ושפע הופעות ידיות ותיות, עדיין השאירה רישומה המייגע על הקבוצה. קצב האימונים המוגבר בשבועות שקדמו לנסיעה, דחייית תאריך הסיוע והמתח שלפני היציאה, בקרב ה"ירוקים" במיוחד — כל אלה לא בישרו טובות ומחנה הפסימיסטים הלך וגדל מיום ליום. מעטים האמינו כי קבוצה זו תוכל להחזיק מעמד ביוגוסלביה, שכדורגליה אינם קוטלי קנים ויוודעים את המלאכה יפה.

עמידה מזהירה

לשמחתנו נתבדו החששות. המשיחיים הראשונים נגד הקבוצות החזקות בבירה נסתיימו בניצחונות מזהירים, וגם המשכו של המסע — לפי התכנית המקורית בת 7 המשחקים — סימן כל דעת מאזן חיובי. תוספת שלשת המשחקים היתה לדעתנו טעות גדולה, מאחר שהיה זה מאמץ קשה מנשוא להוריע בעשרה משחקים תוך חודש ימים. אולם גם ההפסדים בשלבי-הסיום כבר לא היה בכוחם לטשטש את הרושם הרב ואת ההצלחה הנדירה של כדורגלינו על מגרשים זרים.

אין ספק, מסע זה — שעוד נחזור ונסכמו בהזדמנות אחרת — הוכתר בהצלחה רבה. הבה נאחל לשחקנינו ולעצמנו כי יעשו חיל בהלוטיה לא פחות מאשר ביוגוסלביה.

